

Enric Farrés exposa al Bòlit el marc que legitima l'art

L'artista palafrugellenc inaugura avui a la seu del Pou Rodó i a Sant Nicolau 'Res és meu', una mostra coproduïda amb La Panera de Lleida. Inclou aportacions de Josep Pla i Torres Monsó

Enric Farrés, ahir al Bòlit, on exposarà fins al 23 d'abril
Foto: CARLES PALACIO.

En una de les parets de la seu central del Bòlit [<http://www.bolit.cat>] hi ha una petita nota manuscrita emmarcada en què es pot llegir: "Pere: dona 3.500 pessetes a l'Adi. Josep." Qui la firma és Pla, Josep Pla, i Adi és Adi Enberg, el seu gran amor. La nota domèstica no té en si mateixa un gran valor, però l'observador pot canviar d'actitud quan la veu solemnement emmarcada i descobreix que és de Pla. Converteix això la nota en literatura? És el que planteja l'artista palafrugellenc Enric Farrés Duran [<http://www.enricfarresduran.com/>] (1983) –que, a més, resulta que és besnet d'una germana de l'autor del Quadern gris– en l'exposició Res és meu, que avui s'inaugura al centre d'art contemporani

gironí, repartida entre les seves seus del Pou Rodó i de Sant Nicolau (12 h). L'exposició, que ha adaptat i ha ampliat una mostra anterior vista a La Planeta –titulada justament Una exposició per mirar–, ha estat coproduïda pel centre d'art lleidatà i comissariada per la seva directora, Cèlia del Diego.

L'exposició es titula Res és meu per dos motius. El primer, el més evident, perquè res del que s'hi exposa és, pròpiament parlant, una obra de Farrés: a part del manuscrit de Pla, hi ha també una obra oculta de Torres Monsó –de fet, Farrés només hi ha posat l'escala necessària per arribar a veure-la o a espiar-la–; una escultura inspirada en els displays dissenyats als anys seixanta per l'arquitecta Lina Bo Bardi per exposar d'una manera inèdita les pintures del Museu d'Art de São Paulo –una de les referències brasileres de l'exposició–; unes pintures creades durant anys pels estudiants de la Facultat de Belles Arts –en realitat, les seves taules de treball–, o quatre quadres del fons del Museu d'Història de Girona, dels quals es pot veure únicament el revers, des de l'exterior del Bòlit. I d'aquí ve la segona interpretació de Res és meu: què se suposa que està exposant Farrés? Res. O, com a molt, els marcs de mides reglamentàries –paisatge, figura, marina– i tot el dispositiu que envolta una exposició i que delimita el que entenem com una obra d'art. De fet, l'exposició es va presentar dijous a Sant Nicolau amb una representació teatral, a partir del muntatge de la mateixa mostra: una proposta escènica estrenada el desembre passat a l'Hangar de Barcelona.

Enric Farrés, que com el seu il·lustre rebesoncle és "un narrador d'històries, històries en què la realitat i la ficció s'acaben trobant i modificant", és també editor de llibres –i algun disc– propis i aliens, i com a tal participa en la mostra col·lectiva Biblioteques insòlites, que la setmana vinent arribarà a l'Arts Santa Mònica. Al maig també inaugurarà una exposició a la galeria barcelonina Bombon Projects. I abans, el 8 de març, oferirà una xerrada al Bòlit per explicar el seu viatge al Brasil, amb fotos que tampoc no són seves.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 27-01-2018 Pàgina 33

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1329069-enric-farres-exposa-al-bolit-el-marc-que-legitima-l-art.html>